

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPILAP.

Előfizetési díj: Egész évre 12 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt.

Előfizetések és hirdetések díjak helyben és vidékről a szerkesztőséghez küldendők be.

Helyben előfizethető; a szerkesztőségénél, a kiadó-hivatalnál, Demjén L., Keresztény P. kereskedésében
Egyes szám ára 5 kr. o. é.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: belső-tordautca szögletén, Csapó S. kereskedésével szemben, 1-ső emelet, feljárás a kaputól jobbra.

Hirdetési díj: öt hasábos garmond sorért 6 kr. s egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételnek: Helyben: a szerkesztőségénél, a kiadó-hivatalban, Demjén László könyv- és Keresztény Pál papír-kereskedésében. Bécsben: Haenstein és Vogler (Neuer-Markt 11 sz.), Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22. sz.), Rudolf Mosse officiel. Zeitungs-Agent (Stadt, Seilerstätte 2), Pesten: Haenstein és Vogler Uriutca 13. Lang et Schwarz, Fördőutca 1. Süddeutsche Annoncen-Expedition Stuttgart. Nyilattér sora 20 kr.

Előfizetés

„Kolozsári Közlöny“-re.

Megjelen naponként
egész nagy iven.

Előfizetési árak: egész évre 12 ft o. é.
hét óra 7 „ „ „
félévre 6 „ „ „
évnegyedre 3 „ „ „

Az előfizetések egyenesen a szerkesztőség-hez küldendők be.

A „Kolozs. Közlöny“ szerkesztősége.

Budapest, június 2.

R. A. negyedik jogászgyűlés megalakult. Magyarország ügyvédi, bírói és jogtanári kara gyűlt össze, hogy mérvadó szavát hallassa a jogreform folyamatban levő nagy munkája közben, s a szakértelem tekintélyével egyengesse az utat egyes nagy fontosságú kérdések megoldására.

A közvélemény nagy reményeket fűzött a gyűlések működéséhez. Tőlük várta igazságügyi rendezésünk irányadó utmutatását, tőlük remélte ama szellemi istápot, melyre joggyűlési rendezetlenségünk terén a kormánynak és törvényhozásnak oly annyira szüksége van.

Sokan, az eddig tartott három jogászgyűlés eredményére és működésére utalva pálézat vétek törhetni a jogászgyűlés felett, mert azon meggyőződésben voltak, hogy az egyes kérdések megvitatásának és előkészítésének rövid ideje és szűk köre, mind a bizottságokban, mind a plenumban, legkevésbé sem nyújthat biztos garantiát a minden irányban kielégítő és alapos megoldásra, és hogy éppen ennek folytán a komoly, tudományos irány által vezérelt rendszeres discussió helyett a sokféle alak által támogatott pillanatnyi hangulat szokott dönteni egyes nagy fontosságú kérdéseknek sorsa felett.

Nem lehet eltagadni ezen ellenvetés jogosultságát; de bármily igazolt legyen is a felfogás, az véleményünk szerint nem lehet ok arra, hogy az ily gyűléseknek hasznossága kétségbe vonassék, mert viszont annyi ismét kétségtelen, hogy míg azok egyrészt felkeltik az általános szakérdekeltséget a szőnyegen forgó kérdések hordereje iránt, másrészt alkalmat adnak figyelemre méltatható véleménynyilvánításokra, melyeknek igényük lehet arra, hogy az illető helyeken számba vétesenek.

De csak is eddig terjed azon kör, melyen belül a jogászgyűlés eredményteljesen működhetik, s melyet átlépve, ép azért, mert oly szerepet arrogálna önmagának melyre őt összealkotásának módja, tanácskozási ideje és rendszere legkevésbé sem jogosítják fel, könnyen sajnálkozásra, vagy jogosult mosolyra szolgáltatathatna okot.

A jogászgyűlés minden józan felfogás szerint csak véleményező testület lehet, s mint ilyen, főleg nálunk, hol nem kínálkozik alkalom a rendszeres, s az egész országot felölelő állandó szakegyesületi tevékenységre és egyes esetekben adandó kompetens vélemény nyilvánításra, hivatva is van szavát minél nyomatékosabban felelni.

De ha egy ily öt napos életű és működésű gyűlés, nem egyes konkrét kérdések feletti véleményadásban, hanem tényleg fen-

álló socialis, vagy politikai viszonyok megítélésében, azok elismerő díszítésében, vagy kárhóztató roszalásában tetszeleg önmagának, az a gyűlés már a priori lemondott arról, hogy működése és eszelekvése komoly beszámítás alá jöhessen.

Hanem utóvégre is még azzal mentheti magát az ily rövid életű gyűlés is, hogy nagyon nehéz megvonni a határt, mely a véleményezés és az itelethozatal között létezik, és hogy lehetnek viszonyok, midőn az ily tényleg jogkörön kívül eső nézetnyilvánítás is használhat az ügynek, melyet képvisel.

Mit szólunk azonban akkor, midőn egy ily gyűlés megválasztott elnöke vindikálja önmagának azon jogot, mely a gyűlés egész összességének is csak megbocsátható? midőn egy ily gyűlés elnöke, kinek a legprimitív fogalmak szerint egyedli hivatása a gyűlés határozatának kimondásában áll, s ki mint elnök egyéni nézetet nem nyilváníthat soha, — mit szólunk akkor, midőn egy ily megválasztott elnök a reá esett bizalmat azzal köszöni meg, hogy bíról veti fel magát létező állapotok és tényleges viszonyok között; midőn, mielőtt a gyűlés még csak szóhoz sem juthatott, saját meggyőződésének apodiktikus nyilvánításával előzi meg a gyűlés egyedül kompetens véleménynyilvánítási jogát?

E kérdés állott elénk, midőn a negyedik jogászgyűlés elnökének, Hoffmann Pál urnak üdvözlő beszédét végig hallgattuk.

Ha már nem épen fényes színben tünteti elő hazai jogászvilágunkat ama körülmény, hogy Hoffmann Pált, a magyar polgári törvénykönyv megteremtésének tönkre silányult nevezetességét, a római jog egy nagy hírű német tudós művéből kuruczul lemasolt és saját czége alatt árult magyar tankönyvének szerzőjét ültette a magyar jogászság ez évi gyűlésének elnöki székébe, a megválasztott elnök székfoglaló beszéde reásütötte a jogászgyűlésre Hoffmann ur szeretetreméltó politikai jellemének minden fényoldalát, s a magyar jogászgyűlés mai alakuló gyűlése megszerezte a diadalt azok számára, kik saját viszonyaink között legalább is lehetetlennek tartják ily szerű gyűlések sikeres, de még józan működését is.

Csak azt akarjuk constatálni, s nem hiszszük, hogy találkozzék egyetlen őszintén gondolkodó ember is, ki azt helyeselni volna képes, hogy a jogászgyűlés elnöke, a gyűlés fényét, nyibusát s tekintélyét használta fel saját legszemélyesebb ellenszenvének paizsául, hogy annál kényelmesebben, főleg miután jól tudta, hogy megtámadott, személyesen jelen levő ellenfele védeni sem képes magát, (s ily körülmények között némely emberek retentő bántarak szoktak lenni), kitölthesse boszuját egykori collegáján, a jelenlegi igazságügyminiszteren, kinek, úgy látszik, nem legnagyobb hibája az, hogy Hoffmann urral tanársága alatt is (emlékezhetünk Hoffman ez iránti nyilatkozatára a képviselőházban) nem volt oly szerencsés „elvi egyetértésben“ lehetni, hanem az, hogy a közalapok és alapítványok jogi természetének megvizsgálására kiküldött bizottság indítványozója, a k a t h o l. a u t o n o m i a és a „S z a b. E g y h á z“ dolgában a pesti megyeház kis termében akkorában összeült értekezlet főszónoka, de a congressusból kicséppent bajnok, E ö t v ö s után P a u l e r elől háttérbe vonulni kényszerült.

És mit tartunk azon gyűlésről, melynek sikere egyenesen attól függ, ha a törvényhozó test körében létező velleitások minél szorgo-

sabban kerültetnek, elnökéről ki maga nyitja meg a tárt kaput, melyen e kerülni ígért velleitások zárt ajtóknál is oly könnyen beférkőznek?

De Hoffmann urnak, felszólalása után, melyben a jelenlegi igazságügyminisztert amugy nemesen és lovagiasan, mint ő szokta, kegyesen megleckezte, rögtön akadt méltó társa: L á z á r Á d á m személyében. Alig végezte beszédét az elnök, felkelt a szélső bal e bachvitéze, hihetőleg mert szégyenelni kezdé magát szélső bali létére is, hogy az elnök ur elragadta előle a miniszter leczkértetésében az általa privilegiumként gyakorolni szokott babérokat.

Hoffmann Pál és Lázár Ádám! És e két ur egymás után következett eszmetársulás folytán!

Nem teljes-e a jutalom Hoffmannra, és nem találhatott e körülményben méltó elégtételt Pauler Tivadar?

És még szegény Horváth Boldizsárnak is szerepelni kellett az elnök ur okoskodásában, ki azzal hitte Pauler működését a semmire deducálni, ha a munkásság és alkotás minél dicsteljesebb babérával koronázza az első magyar igazságügyminiszter homlokát.

Vajjon eszébe jutott-e Horváth Boldizsárnak ama dicsőségteljes támadás, melyet ugyanaz a Hoffmann Pál ur, ki őt ma egekig magasztalta, intézett ellene a baloldal tapsai közepette igazságügyminisztersége ideje alatt?

És vajjon ezek hallatára nem jutott-e eszökbe a magyar jogászgyűlés tagjainak, hogy elnökké ugyanazt a politikai nevezetességet választották, melynek minden dicsősége abból áll, hogy mindig felhasználta az alkalmat, hogy a vakmerősége folytán meglepő támadások nyujtsanak anyagot szereplésének megfigyelésére?

Az elnök mai szereplése rosz prognosticont nyujt a gyűlés tekintélyére, működésének folyamára nézve.

Kérdés, józanabb lesz-e illetékességének és reputációjának felfogásában, nem fogja-e önmagát, mert hisz utóvégre is, ha épen tenni akarja, nagyobb joggal teheti, mint az elnök, ki erre utmutatást nyujtott, bíról felvetni jelen igazságügyi viszonyaink és annak okai megítélésében; és végre nem fogja-e elnökének ingert nyujtó példája után ítélve lerontani Magyarország tudományos gyűlései higgadt és tárgyilagos menetének a világ előtt még meg sem szilárdult hitelét?

Ma csak a jogászgyűlés elnökének tapintatlan, jogosulatlan s a legközönségesebb boszu által vezetett ballépését rója meg mindenki; holnap ugyanez érheti magát a gyűlést. De érheti, ha Hoffmann Pál és Lázár Ádám urak szövetséges nyomai után indul, egy ennél veszedelmesebb baj: a szánakozás mosolya, mely a tehetetlen és időn kívüli erőlködés, mint ezt a jelenleg szövetkezett két ur parlamentáris pályája elégszer megmutatta, megérdemelt osztályrésze szokott lenni mindig.

Tanügy.

Kézdi-Vásárhely, Kanta, máj. 29. 1873.

Nagyságos Mészáros Nándor, a keleti magyarhoni róm. kath. középtanodák helyszínén való beható átvizsgálására kiküldött ministeri biztos s kir. tanácsos ur f. hó 26-án szerencsésítette maggas, s kulturai szempontból fontos látogatásával gymnasiumunkat. A nemeslelkű s ügybuzgó tanférfi lábajja daczára a gym. tornahelyt, rajztermét s ezek eszközeit, könyvtárát, természetrajzi s természettani szertárát, valamint minden egyes

tanárát előadásai közben többször meglátogatván, szerencsések voltunk a nevelés és tanítás terén mutatkozott eredmény felett, a szertároknál tapasztalt hiányokkal szemben, teljes meglegedését hallani.

A mély vallásos érzelmű s az egész tankört valódi szakavatott képességgel átkarolt biztos ur a tanárkar s így az ifjuság részéről felmutatott eredmény, szent mise alatti áhitat, rend s általában az egész fegyelem iránt e meleg szavakban fejező ki örömét: „Ha szüksége volt hajdan édes hazánknak vitézül küzdő bajnokokra, kik a nemzetet a haláltól megmentsék, most különösen szüksége van a népnevelést felvirágoztató ily munkás honfiakra, kik életét s függetlenségét megőrzik, s kik a közműveltség emelkedésén munkálódva arra törekcsenek, hogy a haza boldog legyen s szent hitünk megdicsőíttessék.“

A kedves emlékü s a tudomány minden ágában alapos ismerettel bíró szívélyes biztos ur körünkől 27-én Brassóba távozott.

E férfit, a tudomány bajnokát, ki világot gyujt a lélek setét éjjelében, ki életet lehel a lélek szunyadó tehetségeibe s felvilágosult, józan polgárokkal népesíti be a hazát: vezérelje az ég azon magasztos ügy érdekében, melynek lankadatlan s tapintatos munkásságával élére állott, s melynek győzelme az ő vezérlő szellemétől függ! d.

Legujabb táviratok.

Bécs, jun. 3. Schönbrunnban tegnap nagy udvari ebéd volt, melyen Ő Felsegeiken kívül Sándor császár, a nagyhercegek, a nagyhercegnő, ezek kíséretei, az orosz követtség, a dán követ, Menabrea tábornok, gr. Andrássy és neje valának jelen. Este a theázásra a nagy galleriában az auszriai és orosz cs. családok, a belga király, a weimári nbg, gr. Andrássy, hg Aursperg, a diplomatiakar, és az aristokratia jelent meg. A belga király ma délben a nyugati vasuton Regensburgba utazott.

Páris, jun. 3. Az „A. H.“ írja: Az új kormány elismertetése a külhatalmak részéről semmiféle nehézségekbe sem ütközött, sem ahoz semmiféle kikötés sem csatoltatott.

Bécs, jan. 3. A hitelintézet értékpapir-osztályának főnöke félmilliót elsikkasztván, megszökött. A Weikersheim bankház megbukott. A hitelezők gyűlése 20 napi moratoriumot engedett. A hitelezők választmánya megválasztatott.

Bécs, jun. 3. A „Tagbl.“ szerint a német császárné Bécsbe érkezése e hó 21-e van határozottan kilátásba helyezve.

Bécs, jun. 3. Az orosz császár látogatása a kiállításon némi csekély gyengélkedés miatt a közelebbi napokra halasztatott.

Bécs, máj. 30.

Az iparpalota magyar osztályában a még csak pár nap előtti nagy chaos helyett szép rend kezd uralgani, s fejlődő iparunk, elismerésben részesült termény- és képkiallításunk, rövid életének daczára is, oly nem várt mérvben sikerültnek mondható, hogy a versenytüszkén kiállhatjuk a nyugot culturállamaival. A berendezés nagyon izletes, bőr- és vasiparunk, bányatemekeink első rendűek, s ezek bál ismertetését néhány nap mulva, ha az utolsó kalapácsütést elvégezték, elmulasztani nem is fogjuk.

A berendezés fáradságos munkálataiban, a komoly elismerés Posner Károly Lajos urat illeti. Csupsán erélyének köszönhető, hogy osztályunk oly nagy léptekkel halad teljes bevégeztsége elé, s hogy már a pünkösdi ünnepekre, a midőn legtöbb idegenre számítanak, oly magyar czégek rendezték be szekrényeket, mint Kirner, vagy Feivel urak Pestről, melyek csak kiállításunk díszere valnak.

Kirner ur összesen 18 drb. különféle hátultöltő-vadászfegyvert és két tárczapistolyt állított ki. Legérdekesebb ezek közül a rózsadamasz csövű, központtűzű vadászfegyver. Agya diófa, csinos faragványokkal, a fogantyú előrésze elefántcsont s alja aranynyal kirakott. A mily izletes a fegyver, olyan a díofaszekrénye, melyen Kirnerünk sohasem

feled figyelmeztetni az ezüst és arannyal kiver-
t kulostartóra, a domboruan vésett állatfejekre, s a
szekrénynek 7 retesre járó zárjára; ezeket már
mi is becsuljuk, mert a kiállító pesti gyárában ké-
szültek, holott eddig Belgiumból kelle azokat ho-
zatni. — Csinos még azon két darab két csövű
golyós fegyver, melyeken a vonások éles és tiszta
kidolgozása, a vízszintes gyszeggel ellátott kul-
cos rendszer pontos alkalmazása feltűnő. Minda-
mellett Kirner kiállításának fénypontját, egy pár
központtűzű tárczapisztoly rózsadamaszk 9 m/m öb-
lű csövű, szerkezete a legújabb rendszer szerint,
elefantsontaggyal s aranyberakatokkal — képe-
zi. A csövek izléses kidolgozása (szaba kézimun-
ka) az elefantsont agyak szép vézése, ujlag
azért tesz az egész fegyverkiállítás legszebb pél-
dányává, mivel az esztétikumunktól kezdve
minden Kirner pesti gyárából került ki.

Feivel ur vasbutor-kiállításáról is csak elis-
meréssel szólhatunk. A mi Thonet fabutor tekinte-
tében, az Feivel ur a vasbutor-gyártásban. Köny-
nyűség, izletesség fényoldalai kiállított tárgyainak
s e téren több eredeti s practicus találmánya van.
Ilyen például a sárga selyemmel díszített kis vas-
bölcös, mely hátulján oly szerkezettel bír, hogy
ha azt felhúzzák, félóraig ringatja egyenlő méret-
ben a bölcset. — Kivan még állítva egy olvasó-
állvány, melynek gyertyatartóval ellátott fel- s le-
emelő, bármerre fordítható szerkezete egy a
legnagyobb, mint legkisebb embernek, bármily
helyzetben kényelmes olvasó-állványul szolgálhat.
Practikus tárgyak; — kíváncsiak vagyunk, mit
szól a jury hozzá. Nem hagyhatjuk még említetlen
a kézi tüzhelyet, melyen pár község darabban egész
család számára lehet izletes ebédet készíteni; a
kürtök-tetejére alkalmazott légvonókészüléket, mely
a legkisebb légmozgásra is megkezdí egyforma
körbefutását, vagy a vasból készült könnyen moz-
gosítható sátoros pavillont, a kerti székeket, zselyé-
ket és pamlagokat stb. Mind csinos tárgyak ezek,
s figyelmeztetjük rá a felkészülő látogatókat.

A bikák, ökrök, tehének, juhok, kecskék,
szamarak és őszvérek ideiglenes nemzetközi kiállítá-
sára holnap fog megnyitni. Ma már volt alkalmunk
a móg készülő kiállítást megcsémélni; s az is, ép
ugy mint az egész kiállítás — bevégetlensége da-
szára is, a nagyszerűség bélyegét hordja magán.
— Az 1100 szarvasmarha, 1600 birka és 400 disz-
nó közül már a feles szám kivan állítva, melyben
a magyarországi példányok nem az utolsó helyet
foglalandják el. Különösen Albrecht főhg magyar-
óvári uradalmából kikerült állatok nevezhetők szé-
peknek. Hiszük, hogy alföldgyönyörű kormos bikánk
a feltűnés tárgyat képezendí. — Jövő levelünket az
állatoknak szenteljük. "E"

Telekkönyvi jegyzőkönyvek köz- zététele Erdélyben.

II.

A telekkönyvi hatóság teendőit végzi:

1. A tordai kir. törvényszék, valamennyi
az I. a) b) c) és d) alatt felsorolt községekre
nézve.

2) A szászrégeni kir. járásbírósg valamennyi
az I. e) alatt felemlített tordamegyei községekre
nézve.

3) A marosvásárhelyi kir. törvényszék az I.
h) alatt megnevezett Maros-Vásárhely sz. kir. vá-
rosára nézve.

4) A sepsiszentgyörgyi kir. törvényszék az I.
f) és g) alatt felsorolt háromszéki és felsőmegyei
községekre nézve.

5) A kolozsvári kir. törvényszék az I. i) alatt
megnevezett két kolozsmegyei —

6) A déési kir. törvényszék az I. k) alatt
említett belsőszolnokmegyei Felső-Oroszfalu köz-
sége nézve.

III.

Az 1873 Junius 1-én kezdődő, s a fent em-
lített törvényszékeknek teljesítendő ügyletek és hi-
vatalos cselekvényekre vonatkozólag a következő
felszólítások és rendelkezések bocsáttatnak ki:

1) Mindazon személyek, kik már a telekköny-
zökönyveknek hitelesítésekor léteztek, vagy legalább
még az 1873 évi Junius elsője előtt szerzett tulaj-
don-, zálogbirtoklái-, vagy haszonbéri jognál fog-
va, akár a fekvőségek megjelölése, vagy a bejegy-
zett birtokviszonyok kinyomozása tekintetében; a
telekkönyzökönyvekben valamely igazítást, kiegé-
szítést, lejegyzést, hozzájegyzést vagy átjegyzést
igényelhetni vélnék, ezennel felszólítatnak, misze-
rint ebbeli igényeiket, 1874 Jan. 31-ig bezárólag
annál bizonyosabban jelentsék be, minthogy kü-
lönben ezen igények oly harmadik személyek ká-
rára, kik 1873 év Junius 1-től fogva a telek jegy-
zökönyvekben foglalt bejegyzések alapján, további
nyilvánkönyvi jóhiszemmel szereznek, többé nem
érvényesíthetők.

Ezen bejelentésnek minden, a telekkönyzö-
könyvekben még be nem szerzett birtokjogokra ki
kell terjednie, nem téven különbséget, valjon azok
a már használaton kívül tett régi, vagy a jelenleg
még vezetett bevallási, telek vagy más könyvekben,
lapokban és lajstromokban előfordulnak-e vagy sem,

s akár nyújtott legyen valamely fél, bármi bíróság-
nál valamely általa szerzett fekvőség tekintetében
birtok átjegyzési kérvényt be, és akár van ezen kér-
vény elintézve, akár sem.

A bejelentésre kötelezetnek különösen tehát
mindazon személyek, kiknek birtokjogaik, a hely-
szinelési bizottságnál sem önmaguk által sem pe-
dig az ezen bizonymánytól kirendelt képviselők ál-
tal, nem érvényesíthettek: vagy kik állítólag erősb,
vagy közös birtokjogukat, a bizottsányilag kitu-
dolt és a telekkönyzökönyvekbe bejegyzett tetűleges
földbirtokos ellen, a helyszinelési szabályok által
kijellett módon igazolni képesek nem voltak, állító-
lagos igényök akár van a telekkönyzökönyvekben,
vagy az általános tárgyalási jegyzőkönyvben fel-
jegyezve akár sem.

2) Továbbá mindazon személyek kik:

a) A telekkönyzökönyvekbe bejegyzett fekv-
vőségekre az 1853. május 29-én kelt legfelsőbb
ősiségi rendelet határozataihoz képest ősiségi
vagy zálog visszaváltási jogokat, vagy más jog
czimből tulajdoni igényeket már érvényesíthettek;
vagy kiket

b) az említett ősiségi rendelet határozataihoz
képest a zálogvisszaváltási jog érvényesítésére
még hosszabb határidő illet: — ezennel felszólít-
tatnak, miszerint ezen igényeiket a fennebbi első
pontban kijellett jogkövetkezmény elkerülése mel-
lett, legfőlebb 1874 évi január 31-ik bezárólag je-
lentsék be, s az a.) alatt említett esetben a még
folyamatban lévő jognyugt, annak a telekkönyzö-
könyvbeli följegyzése végett, vagy a nekik már
jogérvényesen oda ítélt jogot az abbaí átkeblezés
végett; a b.) alatt említett esetben pedig, az őket
illető zálogvisszaváltási jogot, a telekkönyzököny-
vekbeli följegyzés végett okiratokkal tanúsítva iga-
zólják.

3.) Ugyszintén mindazon személyek, kik a
telekkönyzökönyvekben bejegyzett fekvőségekre
elsőbbségi, zálog, szolgálmi vagy más jogokat be-
táblázások, bejegyzések, följegyzések vagy bírói
zálog összeírások által vagy már nyertek, vagy
pedig 1873. Junius hó elsőjéig netatán még nye-
rendenek, — ezennel felszólítatnak, miszerint ezen
jogokat a telekkönyvi jóságtestek teherállapotába
leendő átkeblezésük végett legfőlebb 1874 évi má-
jus 31-ig bezárólag annál bizonyosabban jelent-
sék be, minthogy különben ezen jogoknak koráb-
ban nyert elsőbbségeit elvesztik; holott bejelentés
mellett ezen jogoknak 1873 évi Junius 1-ig nyert
elsőbbsége, az ezen telekkönyvi jóságtestekre a
most említett naptól fogva tulajdoni vagy zálogjo-
got nyert új szerzők vagy jelzőlogos hitelezők irá-
nyában is fönmarad.

4.) Azon igények, melyek a volt urbéri kap-
csolat és azzal rokon viszonyok tárgyában, az Erd-
élyt illető 1854 évi Junius 21-én kibocsátott
(bírod. törv. lap. LV darab és 151 sz.) nyiltpa-
rancs határozatai szerint szabályoztatnak, akár je-
gyeztettek legyen azok fel a helyszinelési jegy-
zökönyvekbe akár sem, a bejelentésre, vagy iga-
zolásrai felszólításokból, s az ezen hirdetmény
folytán tartandó tárgyalásokból kizárva.

5.) A megelőző pontokban kiszabott hirdet-
ményi határidők ellen sem meghosszabításnak,
sem pedig igazolásnak vagy perújításnak nincs
helye.

6.) A közzétett telekkönyzökönyvek 1873
évi Junius 1-től fpgva az általános polgári törvény-
könyv 321 § értelmében telekkönyvekké tekint-
endők, s vezetendők; s ehez képest a most em-
lített naptól fogva az azokba bejegyzett fekvősé-
gekre új tulajdon — jelzőlog — vagy más dolog-
bani jogok, csak az azokbani törvényszerű bé-
jegyzés által, s csak az ezen fekvőségekre nézve
korábban létezett, és a hirdetvényi határidő alatt
bejelentett és igazolt igények sérelme nélkül sze-
reztethetnek, s ruházthatnak át más személyekre,
vagy szüntethetnek meg.

7.) Azon szabályok, melyekhez a felek és
bírósgok magukat az ezen hirdetményben kijellett
ügyletek és hivatalos cselekvények teljesítésénél
és foganatosításánál alkalmazni kötelesek, az 1870
évi február 5-én kelt igazságügyi rendelettel kibo-
csátott erdélyi telekkönyvi rendtartásban (Ren-
deleték tára 1870-dik évi I. és II. füzet) fog-
lalvák.

8.) Azon hitelezők, a kik valamely átkeble-
zés által saját átkeblezett vagy átkeblezendő
követelésük elsőbbsége tekintetében hátrányt szen-
vednének: kifogásaikat harmadik személyek irá-
nyában is a fennebbi 3-dik pontban kiszabott ha-
táridő lefolyta után még hat hónapig és így 1874
évi november hó végéig érvényesíthetik, vonat-
kozzanak bár kifogásaik a követelés valódiságára,
megszüntére vagy elsőbbségére. Ezen határidő le-
folyta után harmadik személyek irányában ebbeli
kifogásaik többé nem érvényesíthetők.

9.) A II. alatt felsorolt törvszék eljárásu-
ban illető törvathatóságuk czimerét viselő pecsétet
fognak használni.

Kolozsvár, 1873. május hó 1-én.

**Az erdélyi magyar királyi telekkönyvi igaz-
gatóság.**

A svéd király megkoronázása.

Azon fényes ünnepélyről, mely május 12-én
ment végbe Stockholmban, a mely napon koronáz-
tatott meg II. Oszkár király és neje Sophia Wilhel-
mina Mariana Henrietta a svédek, gótok és vendek
királyává és királynőjévé, a „Times“ eredeti tu-
dósítása szerint annál érdekesebb lesz megemlékezni
nekünk, mert valószínűleg ez az utolsó svéd koroná-
zás, — a svéd urak tudvalevőleg nem akarnak
erre pénzt szavazni ilyen jelenleg is a király
pénzéből került ki az egész.

Már korán reggel nagy sűrgés volt a három
kis sziget körül, a hol a Mälár-tó érintkezik a
balti tengerrel, s a hol fekszik a régi város, míg
az új száz és száz fantasztikus csoportozatban a tó
és a tenger közt észak és délre elterülő dombokon
terül el. A közbülső szigeten fekszik a festői kirá-
lyi palota imponans tornyaival bámulva a tóra, a
honnán a királyi menet volt elindulandó, a kastély-
gombon, a nagy vásáron, a börze előtt egészen a
nagy templomig. E távolság valami 8—900 öl
lehet. Természetesen az ablakok telve voltak, s a
spekuláció itt is szerepelt.

Kora reggeltől kezdve szakadt az eső; a
programhoz azonban híven, a király öszszes ki-
sérétével gyalog tette meg az utat, s maga a be-
tegeskedő királyné is — könnyeden öltözött ki-
sérétével együtt — csak az utolsó percekben ül-
hetett kocsiira.

A nagy templom, talán a legrégebb épület
Stockholmban, a 13-ik században Birger királyig,
a város alapítójáig fölveszi eredetét; azonban oly
sok változáson ment keresztül, hogy eredeti szer-
kezetére alig lehet ráismerni. Külsője, hogy a ki-
rályi kastélyllyal egyöntetű legyen, olasz stýlu, míg
belseje gót, öt boltozott, csaknem egyforma ma-
gas hajóra van fölözvtá. Az oltártól, mely a 17-
dik századi délnémet művészetnek egyik derék
műve, ezüst, elefantsont és ébenfából, jobbra és
balra a király és királyné trónja volt fölállítva, két
és violaszínű bársonnyal takarva, aranykoronákkal
és rokokó-stýlű angyalokkal. Az oltár előtt alacsony
zselyén volt egy ezüst karszék, királyi koronával a
mely a francia udvar ajándoka volt Krisztina ki-
rálynőnek, Gusztáv Adolf leányának koronázása
alkalmára, s mely azóta minden utóda által hasz-
nálatott.

A király trónja mellé voltak jelölve a helyek
azon külön követek számára, kik épen ezen alk-
alomra küldettek a svéd udvarhoz, a rendes diplo-
maciai testületek. Ezek közt fényes öltözötük mi-
att különösen Metternich herceg, Blumenthal és
Menabrea tábornokok tüntek föl. Szemközt ezzel
a királyné trónja mellett a diplomacziái testülethez
tartozó hölgyek számára volt kijelölve a hely. A
felső karzatok sötét kék szőnyegekkel, sárga be-
szótt koronákkal ékítve, nagyobbára hölgyekkel
voltak tele, kik fehérbe voltak öltözve. 10 óra előtt
már jóval el volt foglalva minden hely, de azért a
csend meglepő volt, s a legkisebb rendtelenség sem
fordult elő.

A király kíséretéhez tartozó urak és hölgyek
a királyi várban 10 és 11 óra óra közt gyűltek
össze. 11 óra után a főudvari marschall G. A. Spa-
me gr. jelenté, hogy minden készen van, s a me-
net a következő rendben indult meg:

A király kísérete: Futárok sárga ruhában, ap-
ródok. A királyi kancellária kísérete, a főudvari
marschall.

A svéd és norvég udvari tisztviselők, a két
ország és a katonai körök kancelláriái tagjai, a
fiatal hercegek nevelői, az udvari orvosok, lovász-
és vadász mesterek, ajtónállók, kamarások, udvar-
mesterek stb. páronkint; rang és kor szerint kö-
vetkezve egymásután.

Két herold, a norvégiai Storthing 12 küldötte
szintén páronkint; a svéd Rigstag második kama-
rájának tagjai hármanként, az elnök Asker vezeté-
se mellett; a svéd Rigstag első kamarája tagjai, az
elnök br. Lagerbjelke vezetése mellett; két herold,
a legfőbb törvényszék elnöke és bírái, a norvég ka-
binet ministerei; négy herold, a főajtónálló, a ki-
rályi köpeny, Wrede tábornok által két bársonyon
vitelve.

A királyi inszignia: a kulcs, a pénzügyimi-
nister Woern által vitelve, az alma a belügymini-
ster Bengstrom, a kard két bársony tokban a hadügy-
minister Weidenhjelm, a jogar a külügyminister
Björnstjema gróf, a korona az igazságügyminister
Adlercvertz által vitelve.

Ezekután egy nyolcz megyei főigazgató és
nyolcz ezredes által vitt menyzet alatt a norvég
államminister Kjerulff.

A király, fölöltözve nyílt hercegi koronába
s két bársony hercegi fölöltöbe.

A trónörökös, a warlandi herceg ec a fiata-
labb hercegek.

A svéd zászló Björnstjema tábornok által
vitetett, körülvéve a svéd tartományok kormány-
zóitól.

A Szeráfim lovagrend zászlója, Sandels gróftól
vitelve, s a rend lovagjai által véve körül. — A svéd
kard, északi csillag, Wasa, XIII. Károly és szt.
Olaf-rend lovagjai.

A királyné kísérete: Futárok, heroldok, udvari
méltóságok stb., mint föntebb. A királyné fő udvari

marsallja, a királyi köpeny, báró Ugglas által vitet-
ve, az alma Momen gróf, a jogar B. Platen gróf, a
korona Geer báró kezében, négy polgári és négy
katonai méltóság által vitt menyzet alatt, a ki-
rályné nyílt hercegi koronával és lilaszínű bársony-
köpenyben, utána három udvarhölgy, Mandershom
és Hamilton grófok, a főudvari és állami méltósá-
gok hölgyei, egy-egy kísérelével, két herold, a
korona szolgálai különböző ágakból, a tudós tár-
saságok tagjai, a városi hatóság, vidéki képviselők,
futárok stb.

Az egész menet fölötté festői és középkori
szinezettel bírt. Az angol levelező különönsnek talá-
ta, különösen a heroldokat, kiknek ruhájok összeá-
zott, lengő tollok a hosszas eső alatt lekonyult, s
ennél fogva meglehetősen rozsul néztek ki. A király
köszönt jobbra-balra, de a közönség — mint a
svéd szokás tartja — nem sokat éljenzett. 1/4 1-re
ért a menet a templomhoz.

Az upsalai érsek Dr. Sundberg, a linkopingi
és strengnasi püspökök segédlete mellett a zsolttár
után rövid imát mondott, mit a király és királyné
térdele hallgattak. A jelvények az oltára tetettek le,
s miután „a hiszek egy“ elmondattott: a westerasi
püspök tartott egy fölötté hosszú prédikációt a
25-ik zsolttár 4-ik és 5-ik verse textusán, mit maga
a király választott ki „Mutasd meg nekem, uram,
utaidat“ stb. Aztán egy Norman ur által szerzett
ének alatt a király az oltárhoz ment, hol a főkama-
rás levette hercegi palástját és koronáját, és az
ének végével az igazságügyminister, Adlercvertz
gr. olvassa a királyi esküt, mit a király mély, cse-
ngő hanggal mondott utána, mi az egész templomtól
betöltötte. Mikor kimondta „Isten ugy segélyen
lelkemben és testemben“ az érsek az egyházi jel-
vényekkel közeledett felé, s átadta neki először a
koronát, aztán a jogart, almát, kulcsot és végül a
kardot kihuzva hüvelyéből, mindegyiknek jelentését
elmondva pár szóban.

Midőn mindennek vége volt, a koronaőr, ki-
huzott karddal kiállt föl: „Most második Oszkár
megkoronázott a svédek, gótok és vendek kirá-
lyává — ő és senki más.“ — A dobok s trombiták,
éljenzés után a karének következett, mi alatt 84
ágyulövés hangzott. — Az érsek imádsága és meg-
áldása után a király visszatért helyére, fején a ko-
ronával, jobbában a jagarral, baljában az almával, a
többi jelvén vitetvén utána.

Ezután ugyanilyen szertartással koronázott
meg a királyné, főudvarhölgye Piper grófné és más
hölgy által kísértetve, Mandelstrom és Hamilton gró-
fok által vezetettve. A szertartás végén a koronaőr
igy kiáltott föl: „Most Sophia Wilhelmina Mariana
Henrietta megkoronázott a svédek, gótok és ven-
dek királynéjává, ő és senki más.“ 81 lövés,ének és
éljenzés után a királyné is fehér selyem aranyzóvetű
ruhájával visszatért székébe.

Ez előtt ezzel végződött a koronázás, most
azonban még a rendek fölesküvése is bevetetett.
A király ismét a trónhoz menvén, a koronaőr igy
szólt: „A Rigstag mindkét ágához tartozó jó urak,
tegyétek le a hűségi esküt a királynak.“ Az igaz-
ságügyminister mondta a formulált, mit a körül-
belől 300-ra menő csoportozat mondott utána. A
király elfogadta főhajással.

Ezzel vége volt a szertartásnak. Az idő még
rosszabbra fordult; a királyné még jól járt a nehéz
koronázási köpenyvel, de a többi urak és höl-
gyek födetlen fölvel, csupasz vállakkal kellett, hogy
visszaszáljanak a palotába.

Este a király nagy ebédet adott, melyre
5—600 vendég volt meghíva. A „Times“ ez al-
kalommal fölemlíti, hogy XIV. Károly, a jelen ki-
rály nagyatyja adta a koronázási ebédet, oly ha-
már kelt föl, hogy az uraknak nem volt idejük
enni. Egy meghívott vendég aztán erre, oly han-
gosan, hogy a király is meghallotta, fölkiáltott a
koronázási mondókák stýlusában: „Most ebédelt
XIV. Károly — ő és senki más!“

A khivai háboru.

A hivatalos „Russky Invalid“ több részletes
jelentést közöl a Khiva elleni orosz expedíciós
hadsereg előnyomulásáról, melyek közül a kö-
vetkezők legérdekesebbek. A turkesztani főkor-
mányzó, Kaufmann tábornok márczius hó 24-én
szerencsésen Khy patakra érkezett, a hol őt a bok-
harai emir képviselői fogadták. Itt várokoztak rá a
Szamarkand, Katti-Kurgan, Dzsizak, Ura-tinbe és
más városok részéről tisztelgő küldöttségek, a me-
lyek neki vállalatlan sikert kívántak. A főkor-
mányzó ezen küldöttségeket márczius 26-án fo-
gadta s több mint 300 személynek arany és ezüst
érmeket, köntösöket, arany és ezüst órákat osztott
ki, azon kijelentéssel, hogy a császár meg van elé-
gedve viseletökkel, üdvözölteti őket, s kegyelmé-
nek jeléül elhatározta, hogy ezentul a zeravjani la-
kosság kiharads és tanap adónemekben egy ötöd
helyett csak egy tizedrészt fizessenek. Márczius
28-án Temir kabuknál ismét jöttek a főkormány-
zóhoz a szomszéd bokharai bekek ajándékokkal,
kijelentvén, hogy az emir megparancsolta nekik
az orosz hadcsapatok javát előmozdítani s fejedel-
mök akaratjához képest takarmány és tüzfakész-
leteket állítottak elő s vagy 100 tevét hoztak ma-
gukkal. Ezenkívül Kaufmann főparancsnokot az

emir egy rendkívüli követe és a Topstentben székelő kokani ügynök az egész hadjárat alatt fogják kísérni. Aristan-bel kutaktól Kaufmann tábornok, miután előbb némely vidékeken a megkívántató vízhiány miatt csapatjait különféle irányban elindította, a benszülött lakosoktól vett értesítések nyomán egy sokkal kényelmesebb és Khivától 150 versztnyre rövidebb utat választott, mint Tamdy és Surakhan-i ut, melyen előbb az eredeti terv szerint előrenyomulni szándékozott. A további közlemények szintén régebbi keltiek s a kazalinsky, dzszaki, mangisliaki és orenburgi hadcsapatok előrenyomulására vonatkoznak.

Említést érdemel még, hogy a khivai határok északról és észak-nyugatról leendő védelmére a khán által három hadsereg küldetett: az egyik Jakub bey parancsnoksága alatt körülbelül 6000 ember az Amu Darja torkolatára Ak-kala erőd alá nyomult előre, a másik 4000 ember Mat-Murad divanbey alatt az Aral tenger felé Dau-Kara várhoz, s végére a harmadik, mely 7000 emberből a Sadyk Kenszin második divanbey vezénylete alatt áll, az Amu Darján tul fekvő vidékre Myn-bulak alá indult, mely valószínűleg az oroszokat fogja akadályozni, hogy Ucs-Csucsaknál a nevezett folyón át ne keljenek. Végre ezen jelentések szerint Kazalinszka a khán egy követe 25 emberből álló kísérettel érkezett, mely a tartomány parancsnokához intézett egy levelet s az orosz foglyokat hozta, s a főparancsnoktól azon utasítást vette, hogy táborába jöjjen. A foglyok mindössze csak 21 embert tesznek, ezek között van 11 kozák 6 polgár és 4 paraszt.

Külföldi hírek.

Bécs, jun. 2-án. Az orosz császár kíséretével 2 1/2 órák az északi vaspálya indóházában megérkezett. Az osztrák császár Gänserndorffig elébe lovagolt, hol az orosz követség egy részével s több magasabb orosz tiszttel már megjelent volt az ünnepiesen díszített pályaudvarban. 12 óra 40 perckor vonult be az udvari vonat a pályaudvarba. A császár az András-renddel ékesítve, Bellegarde főhadsegéd kíséretében az udvari salonkocsijához lépett; a császár, osztrák lovastábornoki egyenruhában a sz. István-renddel, lehágott a kocsii lépcsőjén, mire mindkét uralkodó egymást ismételve többszörösen átkarolta és megcsókolta. A koronahégy és Wladimir nhg üdvözlése után a császár karját nyújtá a koronahégynek, s a legmagasb vendégek az udvari váróterembe vonultak, hol kölcsönös bemutatás után a szomszéd étteremben reggelit vettek magukhoz. 1 1/4 órákor következett az udvari vonat elindulása Bécs felé, s császár együtt ment a legmagasabb orosz uraságokkal. 2 1/2 órákor érkezett a vonat a bécsi pályaudvarba, mely minden részében ünnepélyesen volt díszítve. A magas vendégek megérkezését itt várta a császárné a koronaherceggel és az összes főhercegekkel és főhercegnőkkel. A montenegrói fejedelem, a diplomatai testület, a helytartó, az országos hadparancsnok, a bécsi polgármester és a hatóságok feje jelen voltak a pályaudvarban. Kölcsönös szívélyes üdvözlés s a kíséret bemutatása után, mialatt a diszszázad orosz néphymnusokat játszott, mindkét uralkodó egy udvari hintóba lépett s a császárnéval együtt Schönbrunbra hajtottak, a nagyhercegrónörökös pedig nejevel, és Wladimir nagyherceg a császári Burgba. A nagyherceg-trónörökös osztrák gyalogezrednek egyenruhájában volt, Wladimir n. herceg pedig osztrák huszáregyenruhában. 6 órák családi ebéd volt Schönbrunban, este pedig az orosz követnél estély volt. A kedvezőtlen idő dacára számos tóme gyűlt össze az indóháznál és az utcákon.

Bécs, jun. 2. Tegnap a családi ebéd után az osztrák császár és az orosz czár színházba mentek s azután meglátogatták az orosz követ estélyét. Ma a czár a nagyherceggel látogatásokat tett a főhercegeknél. Este nagy ebéd lesz Schönbrunban.

Páris, június 3. Mac-Mahon egy kiáltvány a hadsereghez kiemeli: A nemzetgyűlés elnökét a hadseregből választotta, bízva ennek hazafiaságában, s erélyében, melylyel tiszteletet fog szerezni a rendnek és törvénynek.

Páris, jun. 2. Mac-Mahon hétfőn szemlélet tart a versaillesi hadsereg fölött. Ladmiraal a versaillesi hadsereg főparancsnokává neveztetett ki, egyuttal Páris kormányzója is marad. Napoleon herceg a kormány engedélyével megkapta a milánói francia consullót a kívánt utlevelet. Erősítik, hogy a herceg csak jogát akarta megállapítani, de szándéka Franciaországba való visszatérését elnapolni.

Berlin, június 1. A persa sah kíséretével tegnap viszonzlátogatást tett a császárnál. Ma György és Sándor hercegeket fogadta s délben Potsdamba ment a koronaherceg és az özvegy királyné látogatására. Délután 3 órák a sah Berliube tért vissza, s 5 órák ebéd lesz nála, melyen a császár, a hercegek, Bismarck és gr. Roon fognak részt venni. — Este lesz a baltelelőadás látogatása s holnap délben fogadja a sah a diplomatai testületet.

Róma, június 1. A király ma reggel szemlélet tartott a csapatok és a nemzetőrség felett. Nagy tömeg volt jelen, s üdvözölte a királyt. — Az orosz császárné kíséretének minden tagja rendjeleket kapott a királytól. Az orosz czár Visconti-Venostakülügyminiszternek, a czárné szívélyes fogadtatása alkalmából a Newski Sándor rendet adományozta.

Madrid, jun. 1. Az alkotmányozó gyűlést a minisztertanács elnöke, egy Castelar által szerkesztett beszéddel nyitotta meg. Az elnök szerencsét kíván a cortes összeüléséhez, melynek az államhatalmat átadhatja. Constatálja, hogy ama nehéz pillanatokban egy csepp vér sem ontatott ki. A szeptemberi forradalom monarchiai volt, s a köztársaság lón elkerülhetetlen következménye. Kijelenti, hogy az engesztelés kormányát akarják; ez azonban némelyek becsúgya s mások ellenállása folytán meghiusult. Emlékeztet az állandó bizottság törvénytelen ellenzékeskedésére, mely a választásokat elnapolni s a cortes minden jog ellen egybehívni akarta. — Felozlatták ezt, hogy a katonai dicatoratúrá elhárítsák s a köztársaságot megmentsék. Felhozta a történet intézkedéseket a választások szabadságának teljes biztosítására. Constatálja, hogy Európa bizalmatlanul fogadta a köztársaság kikiáltását, ez azonban azon kétségből származott, mely a spanyoloknak a köztársaságra való képessége iránt fenforgott. A szent szövetség jelenleg valószínűtlen, ugyszintén idegen intervencio. A spanyolok oly kormányt fognak maguknak adni, minő kedvükre lesz. A köztársaság elismerése egyedül a benső rend fenntartásától függ. Európa meg van gzőzödvé, hogy a spanyol köztársaságnak semmi köze sincs az európai forradalomhoz. Nem törekszik területnagyságotra.

Továbbá kifejti, hogy a hadsereg fejeletlensége elnyomott, s hogy a katona hivatása jövőre pályát fog nyitni számára. A tiszték meg fognak jutalmaztatni. Tevékenységet ajánl, hogy a polgárháborúnak vége vessék, megígéri az igazságügy újjászervezését, s kijelenti az egyház elválasztását az államtól. A pénzügyek állását szomorúnak nevezi; mindennek dacára a köztársaság 12 százalékos kölcsönt kötött, míg a monarchia ezt csak 25 százalékkal tehetette. — Az új reformok meg fogják könnyíteni a nemzet által elvált kötelezettségek teljesítését. Ünnepélyesen megígéri a rabszolgaság megszüntetését Cubában, a Porto-Ricoban nyújtott példa után. A tengerészet új lökést nyert. A leghathatóbb törekvések egyike lesz, iskolákat építeni s szaporítani. Beszédét azon munka előadásával végzi, melyet a cortesnek teljesítenie kell. A forradalmak korszakát be kell fejezni, a kedélyeket megnyugtani, a polgárokat kiengeztelni, s oly törvényes állapotot hozni létre, melyet mindnyájan szeretnek, mert mindnyájan gyakorlati eredményeit fogják tapasztalni előnyeinek.

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, június 5.

— **T. olvasóinkat kérjük, méltóztassanak előfizetéseiket mihamarább megújítani, nehogy a lap küldésében fenakadás történjen.**

— **Az egyetemi májális.** A nemes czélú egyetemi májálisnak kétszeri elhalasztás után, végre tegnap (szerdán) kiválóan kedvezett az idő, s megtartott. Városunk színe java ékeskedett a tavaszi ragyogón díszes mulatságban. A mulatság 7 óra tájt kezdődhetett s már 9 órák olyan életvidor kedv töltötte a táncz helyiséget, minőt eddig még egy májális sem észlelhettünk. A táncz helyen látszott a kiváló gond s figyelem: csinos és díszes volt az s mindenkit méltán meglepett. Midő az alkony beköszöntött s a sokszinű lampionok kigyultak, valóságos tündéres fényben csillogott minden. A táncz hely zöld ágakkal, nemzeti lobogókkal volt felszítve, egyik végében menyeges kapu szolgált bemenetül, ezzel szemben állott büszkén a nagy s ékes transparent. E szép helyiségben kelt tánczra a szép mulató közönség, átengedte magát a mulatozás derűs áramlatának, a szórakozás e kellemes nemének. A választékos hölgytársaság közül bemutatjuk a legszebb koszorut: Szóts Ida és Lujza, Schilling Anna, Fehér Róza, Korbuly Ida, Magyarai Ilon, Knöpfler Klementina és nővére, Mádi Gabriella és nővére, Szombathelyi Iza, Ürmösy B. Piroška, Papp Ilka, Salamon Klára k. a.-ok stb. A mulatság Pongrátz zenéje mellett 2 óra felé érte végét. Ki kell emelnünk ezuttal is azt, hogy valódi nyári mulatság csak a „Nemeskertben lehet, táncz helyisége páratlan s e felett e kert Bartha L. ur tapintatos gondozása alatt oly konyhát tart, mely a legnagyobb inyeneczek felcsigázott igényeit is teljesen kielégíti.

— **A műkedvelő társaság** jótékony czélú előadásainak hosszú sorát közelebről, mint halljuk — a jogász segély-egylet részére rendezendő színi előadással fogja megnyitni. Kivánatos lenne, ha e derék társaság egy-egy nagyobb szabású darabot is választana.

— **Elismerésre méltó.** Bartha Lajos, a Nemeskert bérőlje, az egyetemi kör részére 10

frtot ajánlott fel. Egyuttal megemlítjük, hogy körülbelül 500 forint az egyetemi májális bevétele.

— **A kereskedelmi ifjuság** idei májálisát f. hó jun. 15-én tartja meg a Nemeskertben. A bizottmány eddigi működése reméltenünk engedi, hogy e tánczvigalom is igen szépen sikerülend. Két zenekar működik. Salamon János társulata és a katona zenekar, utóbbi Beszterczére készül, ez lesz tehát valószínűleg mostanában utolsó működése.

— **Számadás** a kolozsvári műkedvelő-társulat f. é. május 25-én tartott előadása jövedelméről. Rendes bevétel 535 f. 70 kr. Kiadás 139 ft. 50 kr. Marad tiszta jövedelem 396 ft. 20 kr. Eből a kolozsvári tüzoltó-egylet javára megy kétharmad az az 264 ft. 13 2/3 kr. A műkedvelőtársulatnak egyharmada az az 132 ft. 6 1/3 kr. összesen 396 ft. 20 kr. Fejül fizettek 1. A tüzoltók részére Fikker Mártonné urasszony 1 ft. K. Biasini Domokos ur 1 ft. Beteg László 50 kr. Lázár István ur 50 kr. M. Nathanson ur 1 ft. Kis Elek ur 50 kr. összesen 4 ft. 50 kr. 2. A műkedvelőtársulat részére Bogdán István ur 1 ft. 50 kr. Simon Kálmán ur 1 ft. Himmelstein Mór ur 2 ft. K. Papp Miklós ur 2 ft. összesen 6 ft. 50 kr. E szerint a tüzoltók részére megy összesen 268 ft. 63 2/3 kr. A műkedvelő társulatnak marad 138 ft. 56 1/3 kr. összesen 407 ft. 20 kr. Kelt Kolozsvárt, 1873 június 4-én. Deaky Albert, h. igazgató, Hory Béla, titkár.

— **Vasuti baleset.** A Brassóbf. hó 2-án d. u. kiinduló elegendes vonat az Agostanfalva mellett az Olton keresztül vívő hid előtt kis szerencsétlenség érte. A pálya ugyanis közvelen a nevezett hid előtt hajlatot képez; e hajlatnál egy a teher és személyszállító kocsik közé beékelt üres 4. osztályú kocsii kiugrott a sínokról. Az eset nagy szerencsétlenséggel végződik, ha egy a hid mellé föllállított őrszre nem veszi; még nagyobb szerencse volt az, hogy a vonat nem haladt gyorsan, s így azt csakhamar meg lehetett állítani. A teher szállító kocsikat, melyekbe ökrök voltak, lekapcsolák s egy konduktor őrszésére bízák; míg a Brassóbf. telegraphi uton segítségére hívott gőzmozdony megérkezett s a kocsikat megint a vágányba hozá. — A személyszállítóvonat minden baj nélkül elérte Kis-Kapust. „Kr. Ztg.“

— **Kóhalomról írják** máj. 29-ki kelettel a „Kr. Ztg.“-nak, hogy a homöröd-kóhalmi vaspálya vonalat megjáró rendőri vonat, az nap estéjén rohogott az ottani indóházba. Ez első, a próbamenetet megtevő vonatot nagyszámu közönség várta s közeledésekor nagy újongással fogadta. Az indóháznál magáról az az észrevétele tudósítónak, hogy az minden részletében csinosan és izlésesen van kiállítva — már t. i. annyiban, a menynyit egy ily kicsiny mérvű indóháztól megkivánni lehet; egyedüli kifogása az, hogy étterme vagy valami ehez hasonló vendéglői helyisége nincsen. Így ha valaki a segessvári vonattal reggeli 9 órák érkezik, mit sem reggelizhetik, ha ugyan otthon be nem pakolt; a Brassóbf. esti 6 órák érkező meg nem osonálhat; hát még a szegény Fogaraszbf. jövő utazó mit miveljen, midőn félóra hosszat kell étlen-szomjan a vonat elindulására várakoznia. Különbben a vonal megnyitást örömmel üdvözli levelező, mert így legalább a bérkocsisok zsarolásától meg lesznek mentve, kik Kóhalomtól Segessvárig 12 frtot, Brassóbf. még többet követelek. Irja, hogy 3—4 napok alatt a vonatok közlekedni fognak s a személyszállítást megkezdendik.

— **Kimutatás** a kolozsvári kisegítő pénztár-egylet forgalmáról május havában 1873. Bevételek: 1. Pénztármaradék a mult hóról 50,802 ft. 2 kr. 2. Betételek után 98,797 ft. 83 kr. 3. Kamat, feldij és váltódij 12,948 ft. 77 kr. 4. Bélyegdíjakban 465 ft. 30 kr. 5. 1343 esetben visszafizetett kölcsön 624,322 ft. 93 kr. Összesen 787,336 ft. 85 kr. Kiadások: 1. 1372 esetben kölcsön 611,350 ft. 14 kr. 2. Tisztviselők fizetése 1070 ft. 3. Irodai kellékekre, nyomtatvány 459 ft. 4. Bélyegre 500 ft. 5. Kamat 456 94 kr. 6. Segélyezésre 20 ft. 7. Betét visszafizetések 148,136 ft. 65 kr. Pénztármaradék 25,344 ft. 12 kr. Összesen 787,336 ft. 85 kr. Kolozsvárt, május hó 31. 1873.

Taufer Ferencz, igazgató.

Kozák Ede, pénztárnok

Geltch János, főkönyvvezető.

— **Manzoni** ünnepélyes temetésén roppant tömeg vett részt. A városban mindenütt gyászlobogót tűztek ki. Külföldi akamiák is nagy számmal voltak képviselve, s a koporsó oldalánál Humbert trónörökös, s Amade volt spanyol király mentek jelölő ama rendkívüli tiszteletnek, melyben e nagy olasz költő részesült.

— **Hg Auersperg,** költői nevén Grün Anasztáz, a krajnai tanító-egylet tevékeny tagja lett.

— **Magyarország Pénz-, hitel-, és iparüzetei** 1873. mart. végeig. Szerkesztette Mihók Sándor I. évf. Budapest Aigner Lajos bizománya Ara 1 ft. 50 kr. o. é. E kitűnő utasító kézikönyvet ajánljuk az illetők figyelmébe.

— **Megjelent s beküldetett** „Bölcsészeti levelek egy barát nómhoz“ Irta Dr. Silberstein Adolf. Ara 1 frt, diszkötésben 1 frt 80 kr. Budapest 1873. Kiadja Zilahy Samuel.

— **A londoni mob** sem sokkal okosabb, mint a más városbeli; erről bizonyít legalább az, hogy ama kalandor, ki magát „Sir Roger Tichborne the claimant“-nak nevezi, a híres Tichborne pörnek előidézője, egy kitűnő angol család porba alázója, tehát ez ember még mindig részvétet, sőt rokonszenvet bír maga iránt kelteni. Hívei, kik közé Whalley ur M. P. (parliamenti tag) is tartozik, nagyban üzik számára a propagandát s úgy látszik sikerrel. Május hó 27-én ugyanis nagy falragaszok hirdetéi, hogy a Tichborne praetendens a szinpadon meg fog jelenni s a közönséghez egy beszédet fog tartani. Erre iszonyu embertömeg gyűlt a London keleti végében fekvő Britania színházba és köré. Előbb egy ez alkalomra illő színműt „az árva megmentése“ című játszottak, mely tele volt erőszakolt vonatkozásokkal a praetendens sorsára. A közönség e helyeket nagy garral megtapsolta, s még nagyobb tapsviharban tört ki, midőn ő és hű követője az M. P. megjelentek. Ő a tapsért illő köszönetet mondott s foltévé a közönség gyöngédségéről, hogy ő tőle az ő jelen szomorú helyzetében nem fog beszédet vánni; megteszi ezt helyette az M. P. Ez utóbbi felolvas részleteket abból a levelezésből, mely a névkereső és a kormány között folyt, midőn az előbbi kormánysegélyt kért póre folytathatására. Erre sok költség kell, miután 500 tanut sorompó elé állítani pénzbe kerül s azért az M. P. a közönség jó szívéhez appellál. Vajjon, hogy e kívánságra elmúlt-e a mob tapsolási kedve? azt nem tudjuk.

— **Adelburg Agoston,** a nálunk is jól ismert zeneszerző, több hónap előtt meglehetősen, és legreménytelenebb lelki korban silylik Döblingben, hol szerető kezek ápolják a gondos orvosi kezen kívül. Tébolyát nagy mérvű idegbetegség okozta. Adelburg tehetségről tanuskodó zeneműveket írt, s kitűnően játszott a hegedűn. Egy operáját a „Zrinyit“ a nemzeti szinpadon is adták, nem közönséges sikerrel. Utolsó műve „Wallenstein“, (Schiller hasonczimű tragoediája után) még kéziratban van. Azok, kik ismerik, ezt tartják legsikerültebb dalművének.

Biasini gyorsutazási menetrendje 1873 márczius 10-től.

A magyar keleti vasut menetrendjét márczius 10-én megváltoztatván, következő menetrenddel indulnak

Kolozsvár és Felvincz között:

Kolozsvárról Tordára és Felvinczre indul naponként háromszor, reggeli 8, délután 4 és estvéli 7 órák, a délutáni 4 órai menet Szobent, Segessvárt, Károlyfehérvárt és Aradot köti örszes várakozás nélkül, az estvéli 7 órák induló gyorskocsi a Marosvásárhelyre induló vonathoz csatlakozik várakozás nélkül.

Felvinczről Tordára és Kolozsvárra indul naponként kétszer, éjjeli 1 órák a Marosvásárhely felől jövő utasokkal, és reggeli 5 és 6 órák a Nagyszeben, Segessvár, Károlyfehérvár és Arad felől jövő utasokkal, ezen 5 és 6 órai indulásra mindég két gyorskocsi fog Felvinczen lenni, ugy, hogy bármennyi utas jönne is a három irányból, a tovább szállításra bizonyosan számíthatanak.

Kolozsvárról Szamosujvárra és Deésre naponta kétszer, reggeli 8 és délután 3 órák, naponta kétszer, reggeli 7 és délután 1 órák.

Arszabály 30 font szabadpoggyászzal: Kolozsvárról Tordáig vagy vissza 2 ft, tulsuly 2 kr; Kolozsvárról Felvinczig vagy vissza I-ső és közbelső Coupe 4 ft, hátulsó Coupe 3 ft 50 kr, tulsuly 4 kr. Kolozsvárról Szamosujvárig vagy vissza I. és közbelső Coupe 2 ft 40 kr, hátulsó Coupe 1 ft 80 kr, imperial 1 ft 70 kr, tulsuly 3 kr. Kolozsvárról Deézsig I. és közbelső Coupe 3 ft 20, hátulsó Coupe 2 ft 70 kr, imperial 2 ft 50 kr, tulsuly 4 kr. A közbeeső kisebb állomások 40 krajczárjával mértföldenként számíttatnak, azon megjegyzéssel, hogy a megkezdett mftld egészbe számíttatik.

Minthogy a t. cz. utazó közönség kényelmére az intézet minden lehető kényelemről gondoskodik, reméli további partfogásaikat is megnyerhetni.

Kolozsvárt, márczius 3-án 1873.

Kibédi Biasini Domokos.

gyorsutazási tulajdonos és igazgató.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Jun. 4-ről. 1873 5% metaliques 67.90. nemzeti kölcsön 72.25. 1860-diki államkölcsön 100.25. Bankrészevények 960.—. Hitelrészevények 269.—. London 110.—. Ezüst 109.75. Cs. kir. arany —.—. 20 frankos arany 8.82.

Földterhermentesítési kötvények: Magyar 77.—. Temesi 73.—. Erdélyi 73.50. Horv. Szlavon. —.—.

Felelős szerkesztő Sándor János.

